

1999	Stabilitetsprogrammer ¹		Europa-Kommissionen ²	
	Offentlig Budgetsaldo	Vækst i BNP	Offentlig budggetsaldo	Vækst i BNP
Belgien	-1,3	2,4	-0,9	1,9
Tyskland	-2	2	-2,2	1,5
Spanien	-1,6	3,8	-1,6	3,3
Frankrig	-2,3	2,4	-2,4	2,2
Irland	1,7	6,7	2,5	9,3
Italien	-2,0	2,5	-2,3	1,5
Luxembourg	1,1	3,4	1,5	3,2
Holland	-1,3	2,75	-1,6	2,3
Østrig	-2,0	2,8	-2,0	2,1
Portugal	-2,0	3,5	-2,0	3,2
Finland	2,4	4,0	2,5	3,4

¹ Stabilitetsprogrammerne indeholder euro-landenes egne skøn for saldoen på de offentlige budgetter og væksten i BNP.

² Europa-Kommissionens skøn for landenes offentlige budgetter og BNP-vækst fremgår af Kommissionens forårsprognose fra marts 1999.

Spm. nr. S 2361

Til økonomiministeren (10/6 99) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvor langt agter regeringen at lade den danske krone følge kursen på den stadig faldende euro?«

Begrundelse

Siden starten på ØMUens fase 3A den 1. januar 1999 er euroens kurs faldet overraskende, mærkbart og vedvarende. Der er tale om en glidende, utilsigtet og ufrivillig devaluering af euroen med ca. 12 procent i forhold til US-dollaren. Over for de fleste andre udenforstående valutaer er euroen også faldet i kurs.

Den danske krone har imidlertid i de forløbne godt fem måneder stort set fulgt med euroen nedad. Dette betyder, at også kronen er blevet nedskrevet. Spørgsmålet er nu, hvor langt regeringen agter at gå i denne kronen-følger-euroen politik, før man finder, at kronenedskrivningen går for vidt. Den danske valutamålsætning om en stabil kronkurs tilgodeses jo ikke, hvis kro-

nen slavisk følger en stadigt faldende valuta (som euroen).

I besvarelsen forventes dels oplyst, fra hvilket punkt man vil lade kronen glide opad i »plus-minus 2,25 procent«-båndet over for euroen for at modvirke et fortsat euro-fald. Dels ønskes det oplyst, hvor den grænse for euroens kursfald går, hvor regeringen finder det fornuftigt at justere kronens centralkurs op - altså revaluere kronen over for euroen.

Danmark er det eneste af de tre nordeuropæiske EU-lande uden for ØMUen, som har valgt en fastkurs-politik over for euroen (ERM II). Sverige og Storbritannien har derimod valgt en mere flydende valutakurspolitik over for euroen. Det har i de forløbne måneder indebåret, at den svenske krone og det engelske pund er steget over for euroen (og dermed steget næsten lige så meget over for den danske krone). Dermed har Sverige og Storbritannien (i modsætning til Danmark) undgået de farlige tendenser til forøget inflation, som følger i kølvandet på en synkende valutakurs.

De sidste par måneders kronenedskrivning sammen med euroen er speciel farlig for Danmark, fordi vores økonomi befinder sig på